„Stjernen".

Peter Ebbeson,
Redaktor.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indbetalelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
R. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Mægling ved Voldgift.

Om Afgjørelsen af Stridsspørgsmaal ved Arbitration eller Voldgiftsret udtaler "Omaha Bee" sig saaledes:

Voldgiftsretten er det eneste fornuftige Middel til at afgjøre Tvistigheder mellem Arbejdsgiveren og Arbejderen. Det er den eneste Udvej fra Strejker, der under hvilkensomhelst Omstændighed er dyre for begge Partier. I alle Tilfælde, hvor man har taget sin Tilflugt til Voldgiftsretten, har denne Methode vist sig velgjørende. Det er en Fremgangsmaade, hvorved de i Sagen indviklede Interesser lægges i Hænderne paa en upartisk Domstol, hvor begge Parters Fordringer lidenskabsløst vejes.

Der er for nærværende her i Byen en Deputation af Maskinister og Fyrbødere fra Union Pacific Banen, som fører en Forhandling med Kompagniets Driftsstyrelse ang. Lønspørgsmaalet. Det er ikke nødvendigt for os at diskutere Sagens Meriter. Begge Parter paastaar, at de har Ret, og de hænge fast ved deres Paastande. Der er dog et opmuntrende Træk ved denne Strid, og det er, at Kompagniet beredvilligt er gaaet ind paa at overlade de omstridte Punkter til en Voldgiftskomite og at adlyde dens Kjendelse.

Denne Methode tilvejebringer en hurtig, retfærdig og let Løsning af Vanskelighederne, og der er ingen Grund, hvorfor den ikke skulde falde ud til Gunst for Maskinisterne og Fyrbøderne. De har ikke Raad til at afvise Arbitration i et Tilfælde og i et andet appellere til Offentlighedens Støtte og Sympathi fordi Kompagniet ikke vil gaa ind paa Arbitration.

Burlington-Strejkens skjæbnesvangre Følger føles den Dag idag i mange hundrede Hjem. Arbejderne forlangte Voldgift, men Kompagniet afslog det. Der var da intet andet at gjøre end at strejke, **og Mændene gjorde det. Men hvad blev Udfaldet? Familjer opløstes, og Mænd, som i aarevis passede Dampen og havde bygget sig Hjem, hvor de ventede at bo alle deres Dage, gaar nu med Vandringsstaven eller blev tvungne til at tage tiltakke med daarligere lønnede Pladser ved andre Baner.** Det paa begge Sider lidte Pengetab var uhyre, og der vil medgaa Aar, før Bitterheden vejres ud.

Det er en rosværdig Indrømmelse, at Union Pacific-Kompagniet er rede til at lade mægle mellem sig og dets Mænd, og det er en, som Arbejderne ikke godt kan ringeagte, dersom det er dem om at gjøre, at beholde Publikums Medhold. Denne Kjendsgjerning er af stor Vigtighed, thi den viser tydelig nok, at den offentlige Mening mere og mere samler sig om det Princip, at Stridsspørgsmaal bør løses paa en fredelig Maade. Hvor der er Meningsforskjel, der er ogsaa Plads for Arbitration. Og naar saadanne Midler bydes, kan der ingen Undskyldning være for en Strejke.

Amerikas Fødselsdag.

Dannebrog 4de Juli.

Der skal Knald og Brag til for at bringe Sindene i Feststemning. Og dersom 42 Kanonsalut kan gjøre noget dertil, saa maa Dannebrogerne snart være i det rette Festhumør, for det er Tallet paa de Salver, der revnede Morgenstundens Fred.

Kanonbulderet har da i al Fald hjulpet Folk tidligt ud af Sengen. Og godt og dejligt er det ude. Aldrig har en smukkere Himmel hævet sig over Dannebrog. Der er ikke Tegn til den mindste Sky, men den prægtige blaa Sølskinshimmel spreder Lys og Varme over alt og alle.

Stig op paa en af Østsidens Høje og fordyb Dem i Beskuelsen. Netop idag er Dannebrog saa straalende smuk og henrivende. Se hvor Festen blander sine stribede og stjernebesaaede Flag med Sommerens grønne Løv, mens Solen skinner saa evigt fornøjet. Netop idag er Dannebrog allerkjærest.

Gaa en lille Tur gjennem Byen, det kan naaes endnu før Stadsen begynder.

Midtpunktet for Festen, det er Parken, og den troner idag som Sommerens dejlige Datter iført dens yndigste Pynt. Over Indgangen straaler i velformede nymalede Naturbogstaver den imponerende Indskrift: „Central-Park". Indenfor er der herlige Løvgange, velordnede Promenader og mellem Træernes Stammer det dejligste Grønsvær. Dernede ved Aaen ligger Lystbaadene fortøjede til Broen.

Steens ny halvfærdige Butik er bleven ganske levende af Flag og Løvgrønt, Stole, Bænke og dækkede Borde, Skilter og Plakater. Fruer i Tjenestepigedragter og Præsenterbakker i Hænderne har travlt med at gjøre Opvartning. Det er Menighedens Kvinder, som sælger Isfløde og Forfriskninger for at faa Gjælden paa deres Orgel afbetalt. De ere praktiske Mennesker, disse Kvinder, og deres Drift og Energi fortjener Ros.

Forretningshusene og de fleste Privathuse er stadset op med Grønt og brogede Farver, og i Beboernes Ansigter straaler almindelig Glæde over Fridag og Fest.

* * *

Ved Tididen ankom Toget fra Øst, imod Sædvane til bestemt Tid, medbringende mange Gjæster fra Grand Island og St. Paul, deriblandt ogsaa de indbudte fire fremmede Talere. Det havde vist været Bestemmelsen at Komiteen skulde modtage de Tilrejsende ved Stationen, men ved en lille Uregelmæssighed i Festmaskineriets Gang blev det ikke til noget; kun „Dannebrog Cornet Band" mødte trofast som sædvanlig, denne Gang var Musikerne til Vogns. St. Paul-Musiken var med paa Toget, men den skulde til Loup City.

Henad Kl. 11 begyndte Karnevaloptoget at forme sig oppe ved Stationen, og med Musiken i Spidsen drog det ned gjennem Hovedgaden og engang omkring i Byen. Det var et komisk Syn. Hist kommer en Udvandrervogn tilbage fra Oklahoma belæsset med skussede, langnæsede Landjægere. Endel maskerede Ryttere, nogle kjønne andre med frastødende Ansigter, bidrog til at give Optoget dets ejendommelige Præg. Et Antal Kjøretøjer af besynderlig Konstruktion bemandet med maskerede Skabninger af alle Aldre og Størrelser, som spillede forskjellige hidtil ukjendte Instrumenter, fluttede den sælsomme Procession.

Toget og Publikum havnede omsider Central Park, og nu skulde den alvorlige Del af Festen tage dens Begyndelse. Men hvor var Dirigenten? Ja, den samme halvfærdige Organisation viste sig nu atter, Komiteen havde ikke sørget for at faa nogen. En Dirigent — impromptu — maatte nu i al Hast skaffes til Veje, og noget over den fastsatte Tid kaldte Dirigenten Forsamlingen sammen, og et Øjeblik efter var alle Deltagerne samlede i en vid Cirkel omkring Tribunen. Orkestret spillede nogle patriotiske Numre. Dirigenten bød derpaa paa Byens Vegne de mange Fremmede Velkommen, hvorefter Uafhængighedserklæringen fra 1776 blev oplæst. Det var nu bleven ved Tolvtiden, og Dirigenten bekjendtgjorde at der vilde blive en Times Ophold til Middag.

Præcis Kl. 1 samledes Deltagerne — hvis Antal nu var flere Hundreder — atter omkring den flagsmykkede Talerstol. Dirigenten anmeldte nu første Taler, Sagfører Prince fra Grand Island.

Mr. Prince dvælede særlig ved det amerikanske Folks store Sejre og Fremskridt, og fremholdt hvorledes den kun 100 Aar gamle Nation allerede havde erhvervet sig en Række Nationaldage, der staar som Affnitsmærker i en glimrende og indholdsrig Historie. Taleren lagde stærk Betoning paa, at enhver underrettet Person, han være Atheist eller Deist, maa ubetinget indrømme, at den kristne Religion har bidraget mere til at bringe Menneskene til Erkjendelsen af Frihed og Menneskerettigheder end nogen anden Magt i Verden.

Byens Advokat D. L. Johnson fik saa Ordet og holdt under god Tilslutning en beaandet Tale. I et mesterligt Sprog fremrullede Taleren et Perspektiv af de tusinder af Fester, der denne Dag fejres over hele Landet. Han sammenlignede det nuværende Amerika med dets 2½ billion Akres stort Omraade og 60 millioner Befokning med de 170 Akres Omraade og 3½ millioner Mennesker, som den ny Republik for 100 Aar tilbage bestod af. Disse aarlige Sammenkomster bør rettelig have det Formaal indbyrdes at opbygge Sandsen for Frihed, og lad det ikke glemmes at en almindelig folkelig Oplysning er det eneste Værn mod Tyranni og Beskyttelse for Frihed og Lighed.

Chas. Rief fra Grand Island vilde sige et Ord til Forherligelse af de gamle nordiske Slægter, hvis uforfærdede Søhelte først havde opdaget den vestlige Verden og i de islandske Arkiver nedlagt de Beretninger, der et halvt Aartusinde senere sporede Kolumbus til at drage mod Vest over det store Hav. I Slutningen af Talen pegedes paa den Trudsel mod amerikansk Frihed, som „Trusts" og lignende Sammensværgelser er bleven.

En kort Slutningstale bler holdt af County-Advokat Templin. De foregaaende Talere havde behandlet Fortiden, han vilde pege lidt paa Fremtiden, med dens Krav og uløste Problemer. Fremfor alt gjaldt det om at holde Frihedssandsen, Følelsen af det borgerlige Ansvar og Patriotismen ilive. Dette maa der til, hvis vi vil vente at kunne vedligeholde vore frie Institutioner.

Efter en Tak fra Dirigenten til Talerne og de hundreder af Fremmede, der idag havde slaaet sin Lid til Dannebrogs Gjæstfrihed, hævedes den officielle Del af Festen, og Deltagerne spredtes til en Folkefests Glæder.

Under Musik og Lystighed foregik dernæst forskjellige Kapløb og Sport paa Aaen, i Parkens Gange og Hestevæddeløb ude paa Fælleden nord for Byen.

Et prægtigt Fyrværkeri fra Torvepladsen illuminerer Himlen iaften. Der er alle tænkelige og utænkelige Former, Farver og Grader af Ild og Lys. Men Ballonen blev Fiasko, der var enten for lidt Gas og for megen Vind eller omvendt.

Nede i Central Park lød Dandsemusikens lokkende Toner fra to Orkestertribuner, Petersen har nemlig bygget en Estrade ude i det Frie, og baade i denne og inde i Hallen traadtes Dandsen med Lyst indtil længe efter at den skikkelige Maane, der havde set paa Fyrværkeriet, var sunken ned i Vest.

Jo, det kan nok siges, at denne Fjerde-Juli var en god. Vejret var det allerdejligste, Tilslutningen den allerstørste, og Dannebrog skilte sig fra Festen paa en Maade, saa at den kan nok være bekjendt at mødes med Folk en anden Gang.

Worcester, Mass., 2den Juli, '89.

Til „Stjernen".

Det Storlys i Dannebrog, Hr. N. C. Nielsen, har først i „D. D. P." og siden i „Stjernen" følt sig kaldet til at kritisere mit Stykke om „Socialisme og Anarkisme", som jeg for en Tid siden skrev i „Stjernen".

Dette Stykke Arbejde skilte han sig forresten temmelig godt ved, idet han saagodtsom forvrængede og forfalskede alt, hvad jeg i den Anledning havde skrevet.

Hr. Nielsen har i længere Tid forsøgt den Kunst at indbilde de forskjellige Blades Læsere, at alt, hvad jeg skriver i Bladene, er blot en Frugt af Dumhed og Uvidenhed, og saaledes ogsaa i hans sidste Artikel i „Stjernen."

Ja, Hr. Nielsen, der gjorde De rigtig Deres Mesterstykke.

Hr. Nielsen træder saaledes frem for „Stjernen"s Læsere og fortæller dem, at jeg har skrevet, at Socialisme og Anarkisme er de to Bevægelser, som gjør mest Opsigt, fordi ingen kjender dem. Det har jeg aldrig sagt, Hr. Nielsen, det er en Usandhed, for ikke at sige Løgn til en Frenolog. Men istedetfor at have sagt hvad Hr. Nielsen beskylder mig for, sagde jeg eller rettere skrev jeg i „Stjernen" for 8de Maj som følger: „Som bekjendt er det disse to Bevægelser, Socialisme og Anarkisme, som har sat mest Røre iblandt Folk, og det i alle Lande, og hvorfor? jo, fordi at mange Mennesker nok har hørt disse to Benævnelser, men Betydningen af samme er dem aldeles ubekjendt. De fleste Mennesker har vistnok hørt disse to Navne Socialister og Anarkister, men om de derfor alle kjender deres Oprindelse og Betydning bliver en anden Sag." Det var netop det, som jeg sigtede til i „Stjernen" for 8de Maj.

Det er vist en temmelig bekjendt Sag, at Socialisterne og Anarkisterne har gjort deres Anskuelser gjældende saavel her i Landet som i Europa og det i den Grad, at den blotte Benævnelse paa disse to Partier, ialfald af de fleste noble Mennesker, er godt bekjendt. Men der vil vist blive mange, hvis man gjør nogle Spørgsmaal, som f. Ex.: Hvad betyder Socialisme og Anarkisme, og hvad Forskjel er der paa disse to Partier? i hvilken Henseende afviger disse to Partier særlig fra hinanden med Hensyn til Opnaaelse af deres Formaal? hvor har Socialismen og Anarkismen sin Oprindelse fra? under hvilket Forhold og med hvilket Formaal er disse to Partier hver for sig organiseret? og endelig, hvilket af disse to Partier er det bedste og i Besiddelse af de bedste Principer? Ja, der vil vist blive mange, der vil komme til at sidde fast i Forsøget paa at besvare ovennævnte Spørgsmaal rigtig. Og jeg henstiller til Hr. Nielsens skarpe Hjerne at besvare og afgjøre ovenanførte Spørgsmaal rigtig.

Det var netop disse Spørgsmaal, som jeg i „Stjernen" for 8. Maj og 5. Juni forsøgte paa at behandle og udvikle for Bladets Læsere saa godt jeg kunde og efter min sande Overbevisning, og jeg er overbevist om, at mange af „Stjernen"s Læsere, som vil undersøge mine tvende Artikler i „Stjernen" vil dog ikke finde Meningen saa gal som den store Mand i Dannebrog raaber om. Hr. Nielsen vilde ogsaa gjerne vide, hvormange tusinder Forbrydere, der aarlig kommer herover til Amerika. Dette har jeg desværre ingen Rede paa, og tillige tror jeg, at en Størrelse som Hr. Nielsen med saa omfattende Oplysning som den, han er i Besiddelse af, ikke behøvede at spørge om saa simple Ting som det omspurgte; men „Stjernen"s Læsere kan ogsaa godt være sikker paa, at Manden ved, hvormange tusind Forbrydere, der kommer herover hvert Aar, men han vil blot have Løjer med os for at høre, om der er flere, som ved Besked derom.

Hr. Nielsen, hvis De oftere skulde føle Trang til at gjengive og kritisere hvad en anden har skrevet, da hold Dem for al Ting til Sandheden, og indlad Dem ikke oftere paa at forvrænge og forfalske hvad en anden har sagt eller skrevet, for De kunde let ved en saadan Lejlighed, lige overfor det læsende Publikum, stille Dem selv i et daarligt Lys og blive betragtet eller mistænkt for at være en Persón, som ikke tager i Betænkning skjødesløst at omgaaes med andre Forfatteres Arbejde. For enhver af „Stjernen"s Læsere, som vil fremtage og undersøge „Stjernen" af 8de Maj og af 5te Juni, hvor mine Artikler findes, vil finde ud, at det ikke var andet end noget Sludder og Løgn, De opvartede „Stjernen" for 12te Juni og „Pioneer"en for 6te Juni.

Der findes Danske i Dannebrog bærer Hoveder, som Nielsens kan hamle op med, men der er ingen af disse Folk, som vil med den kloge Mand at gjøre; ham have sine Vittigheder og for sig selv og lader ham faa godt han kan, og det er bedste. Jeg har heller ikke ham, han begyndte selv, og ogsaa finde, at jeg ikke løber for ham. Hermed vil jeg anbe Nielsen til at forbedre sig, maaske endnu blive et nyttigt Samfundet.

Ærbødigst

J. K. J. Fo

Til Anbefaling.

Hr. Redaktør!

Jeg anser det som simpel dighed med et Par Ord at bevi Erkjendtlighed overfor Dr. F. ter i Dannebrog, i hvem jeg tror fundet en dygtig Læge og samvi fuld Mand.

Vore Børn var stærkt ang Difterit. Jeg hidkaldte Dr. og efter han med stor Omhu og delsen af de kraftigste Medicine behandlet dem i nogle Dage var for Fare og i rask Bedring. jeg ingen Opfordring har i saa de, kan jeg dog ikke undlade varmeste at anbefale Dr. Salter Landsmænd.

Nysted, Nebr., 4de Juli, 1889.

Ole Niel

— Des Moines, Iowa, 10. 1888. — Min Kone led i 6 M af de heftigste Smerter i St Ved Brugen af St. Jacobs Oli hun fuldstændig helbredet. — A

Naar De rej

er det godt at have i Erindring, **Burlington Route"** holder i gjennemgaaende Personsvogn hvor den træffer Forbindelse med gaaende „Vestibule Express Train" med frie Lænestole og forsynet med Sovevogne, direkte gjennemgaaende cago uden Skifte. Ligeledes bindelser med gjennemgaaende ver.

Burlington-Kompagniet ejer de paa over 6,000 Mil forsynet med skinner, og har Forbindelser med tige Centrer, nemlig, Chicago, Louis, Kansas City, Omaha, Denver.

For Billetter og Underretning, man sig til hvilkensomhelst Station ter ved Burlington Banen.

Overrejse

fra det gamle Land billigst og fi Bremer-Linien, via Baltimore. ter ved

Peter Ebbeson, „Stjernen"s

„Naar Du vil vokse rigtig til", sagde Invaliden, „og skikke Dig vel, skal Du blive Tambour og faa Kongens Klæder at bære. Det er det Bedste, et Menneske kan drive det til i denne Verden. En Tambour gaar foran alle de Andre og gjør Musik for dem, Tambouren staar ogsaa omtalt i Formaningsbøger, jeg har læst i en, at den, som ikke vil følge Fader og Moder, hvilket Du nu ikke kan, dit sølle Bæst, formedelst Du ingen har, den skal følge Trommeskindet. Hvem veed, hvor god Lykken kan blive Dig alligevel. Jeg siger det ikke forvist, men maaske kan Du drive det saa vidt, at Du engang kommer til at prygle den store Tromme, den med Farve og et Billede paa. Naada! hvad siger Du?"

Under dette Haab tilbragte Barnet som sagt fem Aar, saa døde Invaliden, og Jens blev atter ført udenfor Kirkedøren og raabt op til en ny Licitation. Dennegang var der flere, som bød paa ham, han saae sund og stærk ud og tegnede til at kunne gjøre Nytte. Han faldt endelig i Hænderne paa en Møllebygger, der boede nede ved Aaen. Da Forhandlingerne vare endte, blev Jens stillet udenfor Kroen, medens Manden gik ind og drak med sine Bekjendte, først henimod Aften drog han hjem og Jens fik ikke noget at spise den Dog.

„De betalte kun lidt for Dig," sagde Møllebyggeren, „derfor maa Du arbejde desto mere; er Du flink, skal Du faa Mad, er Du doven, faar Du Bask, og arter Du Dig vel, kan Du bringe det vidt i denne Verden. Det skal jeg sørge for. — Guds Død og Pine, lille Dreng! en Møllebygger er lige saa god som en Tømmermand og han staar omtalt i Bibelen, vor Herre Jesus Kristus var en Tømmermands Søn, det har Du vel hørt af ham, som lærte Dig Religion?"

„Jeg har ingen Religion lært," sagde Jens.

Møllebyggeren standsede, stødte sin Stok i Jorden og slog opbragt ud med Armene. „Sikken et Asen, din første Fader maa have været; syv Aar gammel og ingen Religion i Livet! — tag Benene med Dig og kom herhen, saa skal jeg lære Dig Religion, mens vi gaar hjem. — Du veed da hvem Gud er? Tænk nu vel efter og svar fornuftigt."

„Nej, jeg veed ikke," sagde Jens.

„Sikken en Skurk til Invalid! bare jeg havde ham her, Du kan tro, jeg skulde prikke til ham. — Gud, Du, er ham, som sidder paa det første Blad i Abceen, med en Dunk i den ene Haand og en Pind i den anden. Jesus er ham, som hænger inde i Kirken, med ingen Klæder paa og klinket fast til det Kors over Koret, ham kjender Du nok, han er ogsaa Gud, og Guds Søn tillige, og ovenikjøbet ligesaa gammel som Faderen, men han har endnu en Forælder, som var denne herfens Tømmermand Josef, jeg nylig talte om. Jesus er forresten den Bedste

af de To, det har jeg altid fornummet. Naar det kniber for En med et Arbejde, eller med det daglige Brød, og man bare vender sig til ham og rigtig paa, kan man næsten altid være vis paa at faa det. Hver evige G rejser en ny Mølle for Folk, beder jeg ham være saa freundlig at holde paa Vind og Vejr; det hjælper. Gjør Du ligesaa, det vil fortne paa al din G Klem bare paa. Saa er der endnu en tredje Gud, ham kalde de for den Aand, men han holder sig mere gedulgt og har heller ikke meget at sige. sku ogsaa være nok med de to andre, naar Du blot holder Dig det efterrette forlange. Gjør Du ikke det, faar Du Klaps. Det skal jeg være Dig M Saa nu har Du faaet nok af Religionen for iaften og nu ere vi hjemme. op ad Stigen der, ind i Halmen, og læg Dig til at sove, til jeg kalder p naar Solen staar op."

Efter den Dag begyndte et Liv for Jens, fuldt af Trængsler og M bejdet, som Møllebyggeren forlangte af ham, overgik langt hans Kræfter Hvile, ingen Løn, kun Fordringer.

„Jeg faar kun ringe Betaling for Dig," gjentog Møllebyggeren idel maa se at tjene dit Ophold ved at arbejde noget mere."

Jens gik Post for Præsten, trak Blæsebælgen for Smeden, og strø eller Tørv, naar der ikke var noget andet at bestille ved Møllebyggeriet var slet, Klæderne ikke bedre, det regnede med Hug og Slag over den u Dreng, naar han sank sammen eller ikke var istand til at udføre det, der b langt af ham. Han fandt sig i Alt, bøjede sig under Slagene, tav og igjen, hvem skulle vel beskytte ham, hvem skulde han beklage sig til?

En Aften bandt Møllebyggeren ham fast i en Spand, hejsede ham Brønden og lod ham sidde Natten over med Benene i Vandet, til Straf f havde tabt et Stemmejern i Brønden. Da de trak ham op, kom den gam de, hans Fadder, forbi Stedet. Han stod lidt og saa paa den næsten h Dreng, der laa udstrakt i Solen ovenfor Brønden, drivende af Vand, Kulde.

„Rejs Dig op," sagde Hyrden, „og følg med mig, nu skal Du ikke længer. Jeg er din Fadder og har større Ret over Dig end de Andre. Fattigforstanderen om Dig, kan Møllebyggeren sige, at jeg tager Dig mit og giver Dig Føde og Klæder herefter, uden at det skal koste Sognet

Mølleren vilde ikke tillade Jens at forlade ham, men Hyrden var stærk, Drengen omklamrede hans Arme med begge sine Hænder, saae med et ubeskriveligt bønligt Blik. „Aa Herregud! slip mig ikke," hviskede